

พระคาถาชินบัญชร สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

นำเสนอมือ : 7 ก.ย. 2551

พระคาถาชินบัญชรนี้ เป็นคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนักตกทอดมาจากลังกาเจ้าประคุณ สมเด็จพระคณพบในคัมภีร์โบราณได้ดัดแปลงแก้ไข แต่งเติมให้ดีขึ้น เป็น เอกลักษณะพิเศษ ได้เหนือถ้อยกระทรงความสมบูรณ์ แปลออกมาแล้ว มีแต่สิ่งมงคล แก่ผู้สวดภาวนา ทุกประการ

พระคาถานี้เป็นการอัญเชิญ พระพุทธานุภาพ แห่งพระบรมศาสดาสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระพุทธรูปเจ้า ที่ใดเคยตรัสรู้ กอนหนานัน จากนั้น เป็นการอัญเชิญ พระอรุหนต์ขีณาสพ อันสำเร็จ คุณธรรมวิเศษ แต่ละองค์ ไม่เหมือนกัน นอกนั้นก็อัญเชิญ พระสูตรต่างๆ อันโบราณอาจารย์เจ้า ถือว่า เป็นพระพุทธรูปมนต์ อันวิเศษ แต่ละสูตร มารวมกัน สอดคล้อง เป็นกำแพงแก้ว คู่มั่น ตั้งแต่กระหม่อมจอมขวัญ ของผู้ภาวนาพระคาถา ลงมาจน ล้อมรอบตัว จนกระทั่งหาของไหว ให้อันตราย สอดแทรก เข้ามามีได้

ผู้ใดได้สวดภาวนา พระคาถาชินบัญชรนี้ เป็นประจำ อยู่เสมอ จะทำให้เกิด ความสิริมงคล สมบูรณ์พูนผล ศัตรูหมู่พาล ไม่กลากล้ากลาย ไปทางใด ย่อมเกิด เมตตา มหานิยม เกิดลาภผล พูลทวี

เพื่อให้เกิดอานุภาพยิ่งขึ้น ก่อนเจริญภาวนา พระคาถา ชินบัญชร ให้ตั้ง **นะโม 3 จบ** แล้วระลึกถึง และบูชาเจ้าประคุณสมเด็จพระคณพบ ด้วยคำว่า

ปุตตะกาโม ละเภปุตตัง ฐานะกาโมละเภระนัง อตติกาเยกายะญายะ เทวานังปิยะตังสุตตะวา
อิติปิโสภะคะวา ยะมะราชาโน ทาวเวสสุวัณโณ มรณังสุขัง อะระหังสุคะโต นะโมพุทธาเย

.....พระคาถาชินบัญชร.....

ชะยาสะนาคะตา พุทธา เขตตะวา มารัง สะวาหะนัง จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ ณะราสะภา

พระพุทธเจ้าและพระนรุตสาหาทรงหลาย ผู้ประทับนั่งแล้วบนชัยบัลลังก์ ทรงพิชิตพระยามาราธิราช ผู้พรั่งพร้อมด้วย เสนาราชพาหะแล้ว เสวยอมตรสคือ อริยะสังฆธรรมทั้งสี่ประการ เป็นผู้นำสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้นจากกิเลส และกองทุกข์

ตัมหังกระทาเย โพุทธา อัญฐะวีสะติ นายะกา สัพเพ ปะติภูจ्ฉิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา

มี 28 พระองค์ คือพระผู้ทรงพระนามว่า ตัมหังกรเป็นอาทิพระพุทธเจ้าจอมมุนีทั้งหมดนั้น

สีเส ปะติภูจ्ฉิตอ มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน สังโฆ ปะติภูจ्ฉิตอ มัยหัง อูเร สัพพะคุณากะโร

ข้าพระพุทธเจ้าขออัญเชิญมาประดิษฐานเหนือเศียรเกล้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประดิษฐานอยู่บนศรีษะ พระธรรม อยู่ที่ดวงตาทั้งสอง พระสงฆ์ผู้เป็นอากรบอเกิดแห่งสรรพคุณ อยู่ก็อก

หะทะเย เม อะนุรุทโธ สาริปุตโต จะ ทักขิเณ โภณทัญญู ปิฏฐิภาตัสมิถ โมคคัลลาโน จะ วามะเก

พระอนุรุทธะอยู่ที่ใจ พระสารีบุตรอยู่เบื้องขวา พระโมคคัลลันอยู่เบื้องซ้าย พระอัญญาโกณฑัญญะอยู่เบื้องหลัง

ทักษิณ สะวะเน มัยหัง อาสูง อาหนัทรากุโล กัสสะโป จะ มะหานาโม อูภาสูง วามะโสตะเก

พระอาหนทักกับพระราหุลอยู่หุชวา พระกัสสะปะกับพระมหานามะอยู่ที่หุชชัย

เกสันทะ ปิฏฐิภาคัสสมิง สุริโย วะ ปะกังกะโร นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิต มุณีปุงคะโว

มุณีผู้ประเสริฐ คือ พระโสภิตะผู้สมบุรณ์ด้วยสิริ ดังพระอาทิตย์ส่องแสงอยู่ที่ทุกเส้นขน
ตลอดร่างทั้งข้างหน้า และข้างหลัง

กุมาระกัสสะโป เถโร มะหะสิ จิตตะวาทะโก โส มัยหัง วะทะเนนิจัจจ ปะติฏฐาสิ คุณากะโร

พระเถระกุมาระกัสสะปะผู้แสวงบุญทรงคุณอันวิเศษ มีวาทะอันวิจิตรไพเราะอยู่ที่ปากเป็นประจำ

ปุนโณ อังคูลิมาลो จะ อุปาสี นันทะสีวะลี เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะเลฎา ตีละกา มะมะ

พระปุนณะ พระอังคูลิมาล พระอุปาสี พระนันทะ และพระสีวะลี พระเถระทั้ง 5 นี้
จงบังเกิดเป็นกระแจะจุนเจิมที่หน้าผาก

**เสสาสิติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสวาเกา เอเตสิติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา ชะลันตา
สีละเต เชนะ อังคะมังคะสุ สันฐิตา**

ส่วนพระอสิติมหาเถระที่เหลือ ผู้มีชัย และเป็นพระโอรส เป็นพระสาวกของพระพุทธเจ้าผู้ทรงชัย
แต่ละองค์ล้วนรุ่งเรืองไฟโรจน์ ด้วยเดชแห่งศีลให้ดำรงอยู่ทั่วอวยวะนอยใหญ่

ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิณ เมตตะสุตตะกัง ฐะชัคคัง ปัจจะโต อาสิ วาเม อังคูลิมาละกัง

พระรัตนสูตรอยู่เบื้องหน้า พระเมตตาสูตตรอยู่เบื้องขวา พระอังคูลิมาลปริตรอยู่เบื้องซ้าย
พระฐัคคะสุตตรอยู่เบื้องหลัง

ขันธะโมระปะริตัตถุจะ อาฎานาฎิยะสุตตะกัง อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสันฐิตา

พระขันธปริตร พระโมรปริตร และพระอาฎานาฎิยสูตร เป็นเครื่องกางกั้น ดูจหลังคาอยู่บนนภากาศ

ชินนана วะระสังยุตา สัตตะปาการะลังกะตา วาตะปิตตาทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตูปัททะวา

อึ่งพระชินเจ้าทั้งหลายนอกที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้ประกอบพร้อมด้วยกำลังนานชนิด
มีศีลาทีคุณอันมั่นคง คือ สัตตะปราการ เป็นอาภรณ์มาตั้งล้อมเป็นกำแพงคุ้มครองเจ็ดชั้น

อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะหนันตะชินะเตชะสา วะสะโต เม สะกัจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร

ด้วยเตชานุภาพแห่งพระอนันตชินเจ้าไม่ว่าจะทำกิจการใดๆ
เมื่อข้าพระพุทธเจ้าเข้านอนอยู่ในพระบัญชรแหวดวงกรงล้อม แห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ขอโรคอุปัทวะทุกขทั้งภายนอกและภายใน อันเกิดแต่โรคภัย คือ โรคลมและโรคดีเป็นต้น
เป็นสมุฏฐานจงกำจัดให้พินาศไปอย่าใดเหลือ

ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะฮี ตะเล สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปริสาสะภา

ขอพระมหานุราชผู้ทรงพระคุณอันล้ำเลิศทั้งปวงนั้น จงอภิบาลข้าพระพุทธเจ้า ผู้อยู่ในภาคพื้น
ท่ามกลางพระชินบัญชร ขอพระพุทธเจ้าได้รับการคุ้มครองปกปักรักษาภายในเป็นอันดี ฉะนี้แล

**อิจเจวะมันโต สุกตโต สุรักโข ชินานุภาเวนะ ชิตูปัททะโว ฐัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ ชิตันหารายะ สัทฐัมมานุภาวะปาลีโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติ**

ข้าพระพุทธเจ้า ได้รับการอภิบาลด้วยคุณานุภาพแห่งสัทธรรม จึงชนะเสียได้ซึ่งอุปัทวะอันตรายใดๆ

ด้วยอนุภาพแห่ง พระชินะพุทธเจ้า ชนะข้าศึกศัตรูด้วยอนุภาพแห่งพระธรรม
ชนะอันตรายทั้งปวงด้วยอนุภาพแห่งพระสงฆ์ ขอชาพระพุทเจ้า
จงได้ปฏิบัติและรักษาดำเนินไปโดยสวัสดิเป็นนิรันดร เทอญ

ขอบคุณข้อมูลจาก <http://www.polyboon.com>